

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 36. Quæ ex dissidiis Papæ & Imperatoris secuta sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A. C. 1159.

§. XXXVI.

Quæ ex diffidiis Papæ & Imperatoris secutæ sint.

Rudev. II.
c. 29. 30.

Festo Paschatis transacto, quod anno millesimo centesimo quinquagesimo nono in diem duodecimam Aprilis incidit, cum Fridericus Imperator in castris suis prope Bononiam Convantum celebraret, in causa Mediolanensium civium, sibi rebellium, iudicaturus, Cardinales quatuor quoque interfuerunt, Papæ Legati, nempe duo Presbyteri, Octavianus Tituli S. Cæcilie & Henricus S. Nerei, & Diaconi duo, Guilielmus antea Archidiaconus Ticinensis ac Guido Cremensis. Legati præterea Senatus populique Romani advenerant. Dixerunt vero Cardinales, Hadrianum Papam petere, ut ea, quæ in pace, cum Eugenio Papa inita, promissa fuerant, effectui darentur. Tum sequentia Capitula exposuerunt. Imperator Nuncium Romam non mittet, inscio Papa, cum Magistratus & omnia Regalia ad S. Petrum pertineant. Non exiget pabula in Ditionibus Papæ nisi, in illa professione, qua ad accipiendam coronam Cæsaream venerit. Episcopi Italiae Imperatori fidem quidem jurabunt, sed non præstabunt homagium. Nuncii Impe-

Imperatoris in Palatiis Episcoporum non Sæcul. XII.
 diverfabuntur. Præterea Papa petebat, A.C. 1159.
 ut sibi restituerentur complura Territo-
 ria, & Tributa ex Ferraria, Massa, omni-
 bus ditionibus Mathildis Comitissæ, ex
 omni Regione ab Aquis * Taurinis usque * Aqua pens-
 Romam, ex Ducatu Spoletano, atque ex dente,
 Insulis Sardinia & Corsica.

Ad hæc a Papa objecta respondit Im-
 perator: *Quamquam me ad tanti momen-
 ti Capitula, necdum expetito Princi-
 pum consilio, respondere non oporteat,
 in promptu tamen vobis dicam; me
 nullum homagium ab Episcopis Italia
 petere, nisi mea Regalia possidere ve-
 lint. Si autem Papam avidissimis au-
 ribus audiant dicentem: quid vobis &
 Regi? & ego dicam: quid vobis Epi-
 scopis & ditionibus meis? Dicit Papa,
 Nuncios nostros in Palatia Episcoporum
 non debere recipi. Consentio, si Pala-
 tia ista in fundis Episcoporum & non
 in nostris ædificata sint. Nam superfi-
 cies fundo cedit. Dicit, Magistratum
 Romæ & Regalia ad S. Petrum pertine-
 re. Hac affirmatio rem maximam con-
 tingit, & longiore deliberatione indi-
 get. Cum enim ex Dei providentia
 Romanorum Imperator audiam, inane
 nomen gero, nisi Romæ Dominus sim.*

Imperator nihilominus super omnia
 capitula, de quibus Papa conquerebatur,
 X 2 satis

Sæcul. XII. satisfactorum se esse promittebat, si modo
 A. C. 1159. do Papa etiam non nulla gravamina in
 Imperatoris gratiam removeret. Sed Legati Jura Pontificis in dubium vocari non patiebantur, dicentes Papam nullius hominis Judicio se posse submittere. Querelæ Imperatoris erant, Papam pactis & promisso suo non stetisse, se non nisi conscio Imperatore Græcis, Regi Siciliae, & Romanis reconciliari velle. Cardinales libere per Regnum suum sine ipsius consensu commeari, intrare Episcoporum Palatia, in Regis ditione posita, eosdemque proficiscentes maximo oneri Ecclesiis esse. Tandem de Appellationibus injustis & compluribus aliis abusus mentionem inferebat.

2. 31.

Respondabant Legati, se, nullis acceptis Pontificis mandatis, de his rebus nihil posse decernere. Itaque statutum, ut Papa sex Cardinales & Imperator sex Episcopos deligerent, qui hanc causam, ad examen vocatam, deciderent. Res proponitur Papæ, qui omnibus rejectis nihil aliud dicebat, quam nolle se aliam pacem, nisi cum Eugenio Papa initam. Contra vero Imperator ad illa pacta redire recusavit, testes invocans omnes Episcopos ac etiam Germanorum Longobardorumque Principes, quod omnia, in quibus læsus fuisset Papa, emendare vellet, ea conditione ut etiam ille, quod
 justum

justum esset, in sui gratiam faceret. Legati Romanorum, Imperatore hæc loquente, obstupescabant & Pontificiis Nunciis indignabantur. Imperator vero Romam mittere Legatos decrevit, qui saltem cum Senatu populoque, si id Papa constanter recusaret, pacem pangerent.

§. XXXVII.

*Hadriani obitus. Alexander III.
Papa. Octavianus Antipapa.*

At hæc negotia intercedens Hadriani c. 23.
Papæ obitus abruptit; quippe die Jo. de Ceu
Martis, prima Septembris, eodem anno an. 1159.
millesimo centesimo quinquagesimo no-
no defunctus est Anagninæ, unde ejus
corpus Romam translatum, in Basilica Act. ap. Ba.
S. Petri penes corpus Eugenii Papæ III.
sepultum est. Hadrianus Sacræ Sedi S. Thom.
præfuerat annos quatuor & novem men- Cant. I. ep. 24
ses, quo temporis spatio Patrimonium
S. Petri multis Bonis acquisitis auxit.

Verum a cupiditate consanguineos Act. ibid.
suos ditandi usque adeo erat alienus, ut
sustentandæ matri suæ adhucdum in vi-
vis agenti nihil aliud, quam quod a mi-
sericordia Clericorum Cantuariensium
accipiebat, reliquerit.

Justis Hadriano persolutis, Episcopi Act. ibid.
& Cardinales in Basilica Beati Petri con-
venerunt de substituendo sibi Pastore